

DOMOVINA

Republika Ligealna
Ljubljana.

Upravništvo „Domovine“ v Ljubljani, Prešernova ulica 54
Uredništvo „Domovine“, Niklošičeva cesta 16, Telefon 72

Izhaja vsak petek.

Naročnina: Četrletno Din 7.50, polletno Din 15.—
celoletno Din 30.—

Ali ne poznate nobene mere več?

Da pri nas v Jugoslaviji časopisje v pogledu dostojnosti rado skoči preko plota, je znano. Toda pri vsej ostri kritiki mora biti vendarle neka meja, katere ne sme več prestopiti. Res smo do nedavnega mislili, da je tako, a besnenje SLS časopisja, ki se iz dneva v dan stopnjuje že menda mesec dni, nas je prepričalo, da smo se motili.

Klerikalni voditelji so kakor srednjeveški inkvizitorji: kogar vzamejo na piko, ga hočejo brez usmiljenja ugonobiti, ne sramujejo se niti najpodlejših sredstev, pri čemer ne poznajo nikake mere. In če se uboga žrtev brani in dokaže laži, se ji surovo-sadistično zareži nazaj jezuitski obraz, ves spačen od brezsrčne nestrpnosti.

Izza žalostnih dogodkov v Trbovljah in umora pred ljubljansko pošto besni klerikalno časopisje — hijena, ki kar skače od veselja, da je našla kost za glodanje. Vse je preglodalo klerikalno časopisje, vse je prepletlo namenoma in zavedoma z lažmi ter potvorilo, misleč, da bo tako okrepilo lastno stranko ter prikrilo pred sodnikom — ljudstvom vso nezmožnost in neuspehe klerikalnih poslancev v Beogradu. Obenem pa si hočejo klerikalci s svojim nepoštenim zagovarjanjem prekućskih elementov povečati število glasov. Druge razlage za to besnenje ni.

Izgovori klerikalcev, da hočejo braniti vsakogar, ki se mu dela krivica, so le izgovori morilca, ki olupšava svoj zločin. Tako se namreč pravica ne brani. Z grmadenjem laži na laži, z obrekovanjem in hujskanjem se doslej pravica še ni branila. S tem, da si n. pr. «Slovenec» popolnoma na lepem izmislil, da so pri Orjunašu Grubešiču našli vlomilsko orožje, s tem, da psuje po krivici pokojnega, pred pošto od komuniste umorjenega socialista Zdravca ter da o njegovi materi laže, da ima priležnika, se ne brani pravica. Istotako se pravica ne zagovarja z najogabnejšimi neosnovanimi osebnimi napadi na politične nasprotnike, n. pr. na dr. Žerjavo, napram kateremu kažejo klerikalci toliko nestrpnosti, da je vsak hip pričakovati le še poziva: Ubijte ga! Očitajo mu to, očitajo ono. Žerjav zapira gostilne, preganja komuniste, pretepa delavce, postavlja in prestavlja uradnike, v kratkih besedah: dr. Žerjav je mali bog, ki zmore vse, več nego minister ali vladar — a ni niti minister, niti poslanec, niti veliki župan. Ali klerikalni gospodje mislijo, da naše ljud-

stvo vse te njihove otrobe brez kritike požre in verjame? No, in če verjame, težko, če niso ta očitanja Žerjavove moči obenem tudi dobra agitacija zanj.

Napreden človek si more biti spričo te svinjske gonje klerikalnega časopisja proti naprednjakom, posebno proti dr. Žerjavu, na jasnem; da je klerikalizem z vso besnostjo naskočil fronto naprednjakov in da želi onemogočiti baš njemu najopasnejšega

Nobena stranka na svetu se menda še ni tako osramotila kot zadnje dni naši klerikalci, ki so se odrekli glavni točki svojega programa in so

prodali avtonomijo,

za katero so šli lansko leto v volilni boj s tako vnemo, da je šlo za njimi vse, kar leze in gre, tako da je bilo izvoljenih 21 klerikalnih tigrov, od katerih je zapeljano ljudstvo pričakovalo nebesa na zemlji. Kako ogoljufano je bilo to ubogo nezavedno ljudstvo! Klerikalci so se z bali novih volitev v narodno skupščino, zaželeli so si žarka vladne milosti in da bi ga bili deležni, so opustili ves svoj program, izdali svoje lahkoverne volilce kot Judež Kristusa in so pokleknili na kolena. Tako vidimo, da jim je ljudstvo le sredstvo, s pomočjo katerega delajo politične kupčije.

Tolikokrat po klerikalnih tigrjih prekleta vidovdanska ustava jim je danes prav dobra in kmalu bodo govorili — oni so vsega zmožni — da je ta vidovdanska ustava, ki hoče enotno državo — njihovo delo! Ali zmotili se bodo, ker so jo s svojo protinarodno in protiljudsko politiko preveč zavozili. Danes

klerikalizem propada na vsej črti,

občina za občino zapušča klerikalne zapeljivce in Slovenija bo kmalu prostejša od črne stranke, ki se je razpasla po njenem telesu kot ostanek avstrijsko-habsburškega nazadnjaštva. Rešili smo se Avstrije in njenih Habsburžanov, pa se bomo rešili tudi njenega ostanka v obliki klerikalizma, ki je bil vedno neodkrit, zahrbtn, vedno protiljudski, samo na jeziku je bil vedno sladak kot med!

Taki kot klerikalci so tudi naši sosedje Italijani,

pri katerih so bili menda naši klerikalni

in najspodobnejšega organizatorja napredne fronte, dr. Žerjavo.

Toda z lažmi in z zmerjanjem se ne pride daleč. Ni naš narod tako nerazsoden, da bi pri njem takšna podla sredstva učinkovala. Pri občinskih volitvah se je pokazalo, da ljudstvo že pričinja obračun s tistimi, ki ga že desetletja drže v temi z lažmi in najbogokletnejšo zlorabo vere. Uverjeni smo, da bo slovenski narod prej ali slej stopil gadu na glavo in mu jo zdrobil.

Politični pregled

voditelji v šoli. Naša meja proti Italiji v svojih posameznostih niti danes še ni določena in obmejno ljudstvo radi tega zelo veliko trpi; ker so vasi na naši, polja pa na laški strani. Taka meja je nemožna, to bi uvidel vsak pravičen in razsoden sosed, samo Italijani tega nočejo uvideti in delajo sitnosti vsak ljubi dan, izzivajoč naše obmejno prebivalstvo, ki niti svojega življenja ni varno pred našimi laškimi orožniki in financarji, ki prihajajo preko meje in vršijo razna nasilja nad našim prebivalstvom. Ako se pa na silo odgovori s silo, je takoj ogenj v laški strehi in protestne note kar letijo druga za drugo iz Rima v Beograd. Zadnje dni se nekaj govori, da se bo našel način sporazuma, pa v to ni lahko verjeti, ker Italijanom ni zaupati.

Tudi naši vzhodni sosedje Bolgari niso veliko boljši, samo da se ti vendar kolikor toliko izgovarjajo, češ, bolgarska vlada ni kriva, ako razbojniške tolpe prestopajo mejo in ropajo, ubijajo ter požigajo na našem ozemlju. Naša vlada je večkrat opozorila bolgarsko vlado, da je njena dolžnost, zadostno zastražiti mejo, da razbojniške tolpe ne bi mogle prestopati meje, ali bolgarska vlada ni ukrenila ničesar proti tolpam in zato je sedaj naša vlada vložila

oster protest v Sofiji,

v katerem čisto resno opozarja bolgarsko vlado na to, da bodo, ako ta ni dovolj močna, da bi napravila na meji red, naše čete prestopile pri preganjanju razbojniških tolp tudi bolgarsko mejo. To je resen opomin bolgarski vladi, in ako je ta količkaj pametna, bo sprevidela, da je dosti preslaba, da bi se upirala naši državi!

V našem južnem sosedstvu so tudi resni nemiri, in sicer

v Grčiji in Albaniji,

v katerih deželah po vojni sploh ne pride do reda. V Grčiji so se uprli kraji, odstranili ga s prestola, izgnali ga iz dežele ter proglasili republiko, ker so mislili, da bosta tekla v republiko med in mleko. Sedaj se pa že tepejo republikanci med sabo, armada je razdeljena na dva dela in vršijo se prave bitke. Enako je v Albaniji, kjer so s silo odstranili mladega in naprednega Ahmedbega Zogu, sedaj se pa uporniki pretepa jo med sabo in Ahmedbeg Zogu ima veliko upanja, da se vrne zopet na vlado.

Najvažnejši evropski dogodek je londonska konferenca,

na kateri so zastopane vse one evropske države, ki imajo terjati od Nemčije vojno odškodnino. Tudi naša država je med njimi. Konferenca poteka zelo povoljno ter dokazuje, da so bili napačni glasovi, češ, da vlada nesoglasje med Anglijo in Francijo zaradi odškodnine, ker da so Angleži bolj popustljivi kot Francozi. Noben od zaveznikov iz svetovne vojne ni popustljiv in ena nemška nada je šla zopet po vodi.

Zelo važen je tudi dogodek, da je Francija začela obnavljati svoje odnose z Rusijo,

kar pomeni, da se uvrsti Rusija kmalu v vrsto evropskih držav, in to bo tudi prvi začetek obnovitve Rusije, ker brez Evrope Rusija ne more izhajati in napredovati, Evropa pa zahteva z vso pravico, da Rusija opusti vse napake komunistične vlade ter se demokratizira in prilagodi evropskim razmeram in nazorom.

Po vsej Sloveniji gre glas: Le „Domovina“ je za nas!

Zvonko Ermenc.

Prisega na križ vaškega zvonika

(Konec.)

III.

V Grudinovo stanovanje se je naselila sreča.

V srcu Grudinovem, v duši Leničini se je porodilo, rastlo, brstelo. Majhno, skoro nečutno v začetku, je rastlo, hrepenelo, sanjalo v sobici z oknom na vrt ob luninih nočeh, gradilo temelje bodoče družinske sreče.

Grudin se je zaljubil v Lenico.

Krasne junijske nedelje po kosilu je bilo, ko sta sedela oba mlada človeka na verandi, zastrti z gosto divjo trto. Kramljala sta in se smejala.

«Ti Lenica,» se je oglasil Grudin hipoma, kakor bi se domislil nečesa nujnega, «Lenica, ali se ti ne zdi, da je kljub smehu in veselju v najinem stanovanju prazno, pust, kakor na pogorišču. Ali se ti ne zdi?»

«Mogoče, gospod Branko,» je dejala z nasmehom Lenica, naslonila se na mizo in uprla zardele veke v tla,

Dopisi

UNEC PRI RAKEKU. V dopisu z Unca v «Domoljubu» imenuje dopisnik «Eden za vse» (bolje «Eden Štacnarjevih») «vandrovce» tiste, ki niso Unčani. Dopisnik se zelo toče po zobeh, ker ne pomisli, da so od njegove šestorice (Štacnar, Šurčk, Zust, Fatur, Hlad in Klemec) štirje, odnosno njihovi predniki privandrali na Unec. Zust in Fatur sta šele pred kratkim dospela sem. No, in zakaj je profesor Štacnarjev Pepe «vandrab» v svet, da ga bodo kje drugje zmerjali z «vandrovcem». Potem trdi dopisnik, da pristaši SLS od novega kovača niso zahtevali nikake izjave o poštenosti. O, saj ni potrebno. Bodi, kar hočeš, tudi «lump», da si le pristaš SLS. Gardi šestorice priporočamo, naj se skuša srečati s pametjo, ker bomo sicer bolj v živo segli. Zdravo! — Unčani.

GOENJI LOGATEC. Od nedelje sem razburja našo klerikalno javnost nad vse važno vprašanje, ali sme kn. št. radi nagajanja vremena ob nedeljah ali praznikih izjemoma opraviti najnujnejša dela brez župnikovega izrecnega dovoljenja. To vprašanje je prav enostavno rešil star izkušen mož tako, da klerikalec vse lahko stori brez greha, naprednjaku se pa vse šteje v zlo. Pri tem nam prihaja na um zabavna zgodba, ki je v njej junak častitljiv očanec, ki so ga klerikaleci pri občinskih volitvah sicer vrgli med staro šaro, a drugače ga še zelo upoštevali. Možu se je zahotelo svinjskih rebere. Ta želja je bila tako huda in neugnana, da je mož vrgel v lonec lep kos rebere, preden se je zavedel, da je kvaterni petek. Tega se je domislil, ko so rebere že širila po hiši svoj blagodejni duh in so bila že kuhana. Kaj početi? Možak urno odstavi rebere, obleče suknič in vzame klobuk v roke, pa hajd v župnišče. G. župnik bodo že prav svetovali. In naš junak se ni zmotil. V četrte ure je že imel izjemno dovoljenje, da se sme lotiti tako zaželenih svinjskih rebere. Pot nazaj se mu je še bolj odsedala. Toda nesreča nikoli ne počiva. Mož v kuhinjo, maček pa iz kuhinje, pa ne prazen, ampak z ostankom rebere v gobcu. Junaka naše povesti je čisto umljivo popadla

sveta jeza, da je preklinjal kot Turek, v glavi se mu pa ni nič posvetilo in menda še do danes ne.

KOMENDA. V nedeljo 13. t. m. je imel Sokolski odsek v Komendi pri g. Vodetu svojo vrtno veselico, ki je jako dobro uspela, četudi se je žulo od tukajšnje duhovščine isti dan raz prižnice jokajoče grmenje proti njej. Da, da, krščanska ljubezen do bližnjega, naj bo prijatelj ali sovražnik, je že davno izginila iz src mnogih božjih namestnikov. Da pa je bila udeležba v nedeljo tolika, se imamo pač zahvaliti obema gospodoma, ki sta delala tako reklamo za nas. Ljudstvo se je hotelo prepričati, če se res na naših prireditvah gode reči, ki vodijo ljudi v pekel, zato je prihitelo na veselico, a je uvidelo, da je ravno nasprotno resnica. Gospodje, le tako naprej in reklama bo izvrstna. Obenem se mora pohvaliti pozhrtvovalnost vseh delovnih moči, ki so pripomogle k lepo uspelemu dnevu. Tudi igralcem gre vsa zahvala, ker so svojo nalogo častno rešili in želi od gledalcev burno pohvalo. Ponoitev prireditve, ki je bila določena na 27. t. m., je preložena za nedoločen čas.

VINICA OB KOLPY. Naš župnik je stresel v «Domoljubu» vso svojo jezo na Sokola. Z lažjo blati sokolski zlet, ki se je vršil 22. junija na Vinici. Laž mu je sredstvo, da doseže svoj politični namen. Zelo ga boli, da se je kljub deževnemu vremenu izvršil sijajno ves program. Vse hiše na Vinici so bile v zastavah, zastavicah in v zelenju, le farovž in šestero drugih hiš, last farovških podrepnikov, niso bile okrašene. Cvetje in lipove vence so sipali raz oken na Sokole-junake. Pohod po Vinici je bil časten za Sokola, klavru pa je bil župnik, ki je izzivalno gledal skozi okno na Sokole-junake. Gospod župnik, zavedajte se, da smo v Jugoslaviji in ne več v Avstriji, Sokol dviga jugoslovanski prapor in za njim so stotisoči borcev, ki nosijo ljudstvu luč in prosveto. Mi vstajamo in vas je strah. Prilastujete si pravice in dolžnosti posvarenja. Mi vam jih ne kratimo. Povemo pa vam, da ne kľofutajte otrok v cerkvi in ne politizirajte pri verouku v šoli. Pustite sokolski naraščaj v miru, sicer vam zagodemo pesem, ki vam bo še dolgo brnela v ušesih. Kot pošten, inteli-

Tedaj je vstal gospod Branko Grudin, približal se Lenici po prstih, prijel jo za rame in šepnil nekaj v uho.

«Lenica, moja ljubezen, tebe mi manjka, žene, soproge v tebi. Ali čutiš do mene več nego prijateljstvo, vdanost, povej, dekle, ali me ljubiš?»

Ni odgovorila, vzdrltela je, ko je občutila bližino njegovega lica, diha, v blaženosti zatrepetala, ko jo je poljubil na lice.

Vročje ji je bušilo v glavo, vsa vroča je odhitela v kuhinjo.

Gospod Grudin pa si je prižgal smotko, zleknil se je v naslanjač, zaprl oči in s srečnim nasmehom zasanjal o zlatih kodrih in otroškem smehu...

Lenica se ni več spominjala pomladne polnoči, ne cvetočih črešenj na domačem vrtu, na Hribu...

Ko so zorele hruške, je bila Lenica Grudinova žena.

Ko je naznanila materi na Hrib svojo srečo, ji je odpisala mati pismo z velikimi črkami, katerim se je poznalo, da jih je pisala roka, težka in okorna, črnilu pa, da je tu in tam kanilo vroče na pisanje ter omegnilo pisato.

«Vso srečo, hčerka, ti želim jaz, tvoja mati, ki sem te z bolečino rodila, s solzami redila, vzgajala z očesom, ki je pazilo nate, dokler te je gledalo. Odšla pa si, vem, šama sem kriva, ni te več, da bi te opominjala, svarila; pod tujo streho, v dajni tujini, praviš, da si našla svojo srečo, svoj zaklad. Čudim se, tujina ne nudi biserov in dragega kamenja tujcu, beraču še celo ne. Ali je napravila pri tebi izjemo? Upam, dasi ne vem. Ne smem misliti, da bi ti postala nesrečna, da bi te tujina prevarala. Bodi srečna, ne vem, če te še vidim kdaj, gospo bankirjevo v mestnem šumu. Ne vem, kakšen je tvoj mož, povej mu pa, da mu tebe izročam in blagoslavljam v imenu Njegovem, ki biva nad oblaki. Povej, da sem mu dala s teboj vse in da nimam ničesar več.

Tine gleda kakor obup, več, Lenica!»

Kakor da ni mogla več, mati betežna, so izkrovavele zadnje vrstice. Ni mogla več, vso svojo ljubezen je izlila, potožila, ker je ne bo več, nje, Lenice. Lenica je vedela, ko je čitala, kaj je to pismo, kaj vzkliki trpeče materine duše.

Mati ni pozabila Tineta,

gonten človek plačate drugič vstopnino na vežbališče. Prav nič vam ni pristojalo 22. junija, ko ste brez vstopnice skrivaj gledali telovadbo pod orehom. Vedoma ste napisali laž, da se je ta dan motila služba božja. Vrženo nam rokavico smo pobrali! — Sokol.

TALČJI VRH. Naša šola je priredila razstavo šolarskih izdelkov. Prav zadovoljni smo, da vidimo, kako se naš g. nadučitelj Čebular trudi z našo dečo in jo učil tudi takih stvari, ki bodo enkrat prav gotovo koristile. Videli smo pa tudi mnogo lepih stvari njegovega izdelka, kakor razna šolska učila, gospodarske načrte in drugo, kar nas kot gospodarje posebno zanima. Veseli nas tudi, da imamo priliko sedaj proučiti še o modernih panjih, ki jih je tu uvedel g. nadučitelj. Čebelnjak je kakor hišica iz začarane dežele, poln lepih slik in napisov, kar priča, da uporablja g. Čebular svoj prosti čas za delo. Prepričani smo, da bodo njegovi učenci enkrat prav dobri gospodarji, če se bodo ravnali po njegovih naukih. Zelimo, da nam še dolgo vzgaja našo dečo v tej smeri kakor do sedaj.

TRBOVLJE. Gosp. urednik! «Saljivi Mihc» je v zadnji številki zopet silno razburjen, ker je bila pri «znanih» ljudskih boricih, ne pomotoma, ampak iz stvarnih razlogov, hišna preiskava. No, no, kako grozi gospod iz «Piškovca», pa vendar ni pozabil, da po milosti stanuje v občinski hiši, a občinski nastavljenec se morajo drugod potikati. Gotov privilegij mora že imeti tak ljudski borec, ki še nosi komunistično legitimacijo iz leta 1919. Pri uredniškem sotrudniku «Jožetu», ki piše le o abstinenca, so našli razne legitimacije. Na jasnem si nismo zlasti glede nabiralnih pol za judenburške žrtve, ki bi morale že pred meseci biti oddane. Kaj pa radi škarpe na Sveti Planini? To je preklicano, «šodra» primanjkuje, karte pa še mečejo, h koritu se mudi. Takšna je v glavnem vsebina široko pisanega «Saljivega Mihca». Le radi bi vedeli, kaj pride med oglase tam, kjer je «rezervirano»; pa vendar ne kakšen nov model «peklenkega stroja». Inserati v «Slovenskem domu» imajo velikanski uspeh, tako piše, in v resnici so akcionarji nove tiskarne pokupili vse lesene kanone, da se bodo branili pred morebitnim

napadom na uredništvo in tiskarno. Strah nas je le, če bi se gospod glavni urednik od jeze, ker ga je množica zapustila, poslužil voznega reda s posebnim ozirom na odhod vlakov iz Trbovelj, ki ga ima tiskanega v listu.

ŠMARJETA PRI RIMSKIH TOPLICAH. Naš pismonoša je postal tako podjeten, da je začel med svojo službo izvrševati klerikalno agitacijo. Predrzen je že tako, da med dostavljanjem naprednih časopisov napada naročnike, češ, sramota za vsako hišo, katera trpi list «Domovina» pod svojo streho. Bomo videli!

REČICA PRI LAŠKEM. Občinski možje, kje ste? Kdaj bo dala občina popraviti mostič na občinski cesti pod Šotorjem, kjer je nevarnost za ljudi in živino?

LAŠKO. Pek Fretze namerava napraviti baje tovarno za likerje. Prodajal jih bo, kakor pravi, samo Nemcem, ker slovenskega denarja ne mara. Bomo videli.

KONJICE. Za tukajšnji okraj se je ustanovila prošlega meseca prepotrebna podružnica Sadjarkega in vrtnarskega društva. Priglasilo se je precejšnje število novih članov, osrednje društvo pa je odstopilo novi podružnici direktne člane, naročnike «Sadjarja in vrtnarja» iz vsega okraja. Prvi odbor: predsednik Časl Janko, Žiže; podpredsednik Obrul Franc, Čadram; tajnik in blagajnik Brglez Franc, Čadram; odborniki: Winter Jože, Žreče; Golež Franc, Vitanje; Zdove Jože, Žiže; Berč Alojzij, Špitalič; Friedl Franc, St. Jernej. Odbor vabi tem potom k pristopu vse, katerim je za procvit sadjarstva in vrtnarstva. Članarina znaša letno 25 Din, s katero je plačan obnem mesečnik «Sadjar in vrtnar». Nove prijave s članarino sprejema podružnični tajnik, ki vabi istočasno vse cenjene člane, dolgujoče članarino, da jo poravnajo v najkrajšem času. Gospodarji in prijatelji sadjarstva in vrtnarstva, oklenite se nove podružnice! — O d b o r.

SV. MARTIN PRI VURBERGU. V nedeljo 20. t. m. se je priredila pri nas veselica s petjem in godbo, katere čisti dobiček se obrne v prid ubogim šolarjem šentmartinške šole. Ali ni to plemenit namen? A vendar se je našla klika, ki je temu očitno in zahrbtno nasproto-

vala. Pri domačem, še vedno zaslepljenem ljudstvu, je to učinkovalo tako, da se te veselice ni udležilo — razen nekaj malih izjem — pa še med temi bi klerikalno misleče ljudi lahko preštel na prstih ene roke, če bi imela ta samo dva do tri prste. Tako poznajo ti ljudje ljubezen do siromakov! Ko je za to prireditev zvedel predsednik šentmartinških Orlov, je po vsej fari plašil ljudi z Orjuno, ki da bo prišla na veselico in vse pobila. Je-li to storil iz lastnega nagona, ali se skriva za tem lopovskim činom druga oseba? — To bo morda pokazala sodnijska obravnava, ker bo, kakor se sliši, veselični odbor vložil pritožbo proti razširjalcu te brez vsakega povoda izmišljene laži. Gotovo so se ti temni duhovi veselili že vnaprej velikega neuspeha te prireditve, posebno, ker je še prejšnji dan tako nemilo deževalo; a sam Bog jim je skalil njihovo veselje, ko se je v nedeljo pokazalo jasno nebo in je ostalo ves dan lepo vreme. Tako se je veselica vršila prav prijetno ob zvokih domače godbe in milo donečih, v srcesegajočih narodnih in drugih pesmi vrlih pevskih društev «Jadrani» iz Maribora in «Zarja» iz Pobrežja pri Mariboru, katerim se je divilo navzoče občinstvo. Ko sta društvi opazili, da je to veselico domače ljudstvo bojkotiralo, sta sklenili, odreči se vsaki podpori, samo da bi bil dobiček za uboge šolarje večji. Za to se jim veselični odbor, kakor tudi šolsko vodstvo prav iskreno zahvaljujeta. Plemenita požrtvovalnost naj živi! Srčna hvala pa tudi vsem gostom, ki so s svojo navzočnostjo veselico podprli, posebno pa še onim, ki so vplačali večje vstopnine.

VRHPOLJE PRI MORAVČAH. Ni sicer vredno, odgovarjati na «Domoljubove» čenče, tudi se nerad bavim s takimi stvarmi, pri katerih bi moral omenjati sebe, toda ker me nesramni dopisun v «Domoljubu» poziva, naj se operem, izjavljam naslošno: Gospod dopisun, če ste 15. junija na Vrhpolju nemoteno mazali ljudstvo z oljem lažnivih obljub in če ljudstvo vašega govora ni odobravalo, ali mislite, da se morate potem osvetiti nad mano in mi nesramno potikati dejanja, ki so jih zakrivali vaši voditelji? Ko sem v kratkih besedah označil politiko vaših voditeljev in ko je ljudstvo moja

Morala je povedati, da obupava on, ljubljenec nekdanji. Še bi mu posvetila Lenica več misli, Tinetu ljubljencu, toda isti hip je vstopil na verando njen mož.

V poljubu njegovem je pozabila vse, pozabila mater in dom, hlapca Tineta, vse, vse, saj sije njeno solnce na horizontu, saj obseva vso njeno srečo njena nova ljubezen, saj cveto črešnje njene pomladi.

Tiha je noč.

Mirno vesla luna, narahlo se pozibavajo zvezde v snu majniške noči.

Na okno kočne na Hribu je rahlo potrkal. Dolgo se ni zganilo nič v koči, da je roka mlade, pozne obiskovalke v rdečkasti svili ponovila trkanje v drugo in tretje.

«Jaz sem, mama,» je zajokala, ko je zagledala blede postavo, ki se je slednjič vzdignila s postelje in se približala oknu.

Obstala je starka, začuden «Ti» se ji je sunkoma izvil iz prs.

«Odklenite, pustite me v koč, k vam, mama, mamica moja!» je obupno zaklicala v temo sobe.

«Jezus, dete moje,» je zamrmrala starka, odšla k vratom, odmaknila leseni zahlah, odprla vrata.

Lenica se ji je vrgla v naročje, zaplakala, da je zašelestelo v črešnji, ki je zopet cvetela, kakor v tistem maju, ko se je postavljalala.

«Kaj te nosi tod, dete, otrok?»

Materine oči so vpraševale čudno mehko, obenem pa čudno ostro.

«Prevaral me je, mož moj, drugo ljubi, naveličal se je moje ljubezni. Sprejmite me vi, mamica moja, ne podite me stran!»

Starka pa se je vzravnala visoko, nalahno odrinila hčer in spregovorila:

«Njegova si, nimam več pravice do tebe; krvavelo mi je srce, ko sem te izročala. Sedaj pa te nimam več, nisi moja. Vrni se, Lena, takoj, še to noč. Bog naj te ne zapusti.»

«Mati, mamica ti! Nikoli več k njemu, ni mi mogoče.»

Mati je izginila v temo.

Lenica je omahnila, pa se je v trenutku zopet vzravnala, vrgla glavo nazaj, skočila na prosto, odhitela po hribu v dolino v noč.

V Hrastju gori v konjskem hlevu konjska svetiljka, ki motno odseva skozi zaprašeno okno v poletno noč. Še bedi, Tine, hlapec.

Tudi tu je potrkal, z udarci razburjenimi kakor obup.

Hrzanje konj se sliši v noč.

Vstal je Tine, stopil na prag.

«Usmili se me,» se ga je oklenila Lenica gospa, revnega hlapca.

Osupnil je prvi hip Tine, pa se je zavedel.

Mirno je pokazal s prstom na križ vaškega zvonika.

Pobledela je Lenica kakor stena, zgrabila z rokami v lase, zarjula v nepopisni boji spomina, zadivjala v noč...

V vaškem ribniku je pljusnilo, zapenilo se belo, vzvalovala je gladina in se pomirila.

Belo telo, zavito v mokro obleko kakor v pajčolan se je še za hip pokazalo, izginilo, čez dolgo pa priplavalo na površje, obležalo mirno na gladini...

Vso noč, do jutra, je blestel križ vaškega zvonika v blisku bliskavice, užgal se rdeče, strašno.

Ko pa je na vzhodu zablestela jutranja zarja, je zagledala na ribniku Lenico z obrazom, belim kakor vosek, s široko razprtimi očmi, uprtimi v zvezde.

Na vasi je zavriskal hlapec Tine, zarja intranta na ie zakravela...

izvajanja odobraval, ste skočili proti meni kakor besen tiger ter rjuli: Lažeš, lažeš. Kaj mislite, da ljudje niso vedeli, kdo ima prav. Vpili ste, ker ste se bali resnice. Vedite, da ljudje vedno bolj spoznavaajo vaše lažnive obljube in farbarije. Če ste mislili, da so bila moja izvajanja netočna, zakaj pa niste takoj reagirali, ko ste vendar še po mojem govoru prenevali na dolgo in široko prazno slamo. Ali so vas moje besede res tako v živo zalede, da še sedaj cvilité in bevkaté v «Slovincu» in «Domoljubu»? Priporočati bi vam bilo, da greste v žehto vsi od najskromnejšega dopisuna do najvišjega pokrovitelja vaših listov. Izvlecite najprej bruno lastnih očes ter šele potem pridite iskat pezdiranje v očesa naprednih ljudi. Vem, da vam je hudo, ker se večajo vrste naših somišljenikov. Ali še ne veste, da gre po vsej Sloveniji glas: «Domovina» je za nas! — Fr. Kokač.

VINICA PRI ČRNOMLJU. V zadnji številki «Domoljuba» (bolje rečeno «Lažljuba») se je spravi naš g. župnik Ciril nad tukajšnjega Sokola, odnosno njega člane, članice in naraščaj. Kljub slabemu vremenu dobro uspeli okrožni zlet, ki se je vršil 22. junija t. l. na Vinici, mu je zmešal vso razsodnost, tako da je vedoma ali nevedoma debelo lagal. On pravi: «V cerkvi so donele orgle in so se pele svete pesmi, od mostu ob Kolpi sem se je pa slišala godba in pesem.» Gospod župnik ima zares dobra ušesa, da je ob donenju cerkvenih orgel, ki so precej glasne, slišal godbo, katera je sicer res igrala, a jo drugi v cerkvi niso slišali, kakor jo tudi ni slišal naš častni član in nadučitelj g. Lovšin, ki je poleg njega sedel v cerkvi. Še manj pa je slišal pesmi, ker se sploh ni pelo. G. župnik uči s tem naše dobro ljudstvo, kako se mora lagati, ako se hoče komu delati krivica. Zakaj vendar dela združbo med nami? On dobro ve, kako salabolsko malo je priljubljen je celo pri svojih somišljenikih. Dobro ve, kako so se pobirali podpisi za njegovo odstranitev takoj po njegovem prihodu na Vinico in kako ginljivo je raz lece očital to zahrbtnost in prosil, da naj raje pridejo v župnišče, kadar pride g. prijor na vizitacijo, da mu osebno povedo, zakaj niso zadovoljni z njim, namreč z župnikom. Tudi mu je prav dobro znano, kako ga krivijo, da je on napravil to zadnjo točo, katera je napravila toliko škode. Mesto da piše lažnive članke v «Domoljuba», naj se raje potruži ljudstvo toliko izobraziti, da ne bodo verjeli takim vražam. Sokoli so mu trn v peti, to vemo; samo članice menda ne, ker si jih vedno ogleda, kadar korakajo pod njegovim oknom. Samo na Vidov dan mu je bilo menda nekam tesno pri srečanju, kajti bilo je res nečuvno. V nedeljo, 22. junija t. l., ravno na dan sokolskega zleta, je raz lece razglasil, da se bo na Vidov dan vršila služba božja, h kateri je obenem povabil državne služabnike. Ni pa povabil ljudstva in sokolstva. Pa si poglejte to predrznost Sokolstva. Točno ob 9. uri prikoraka deputacija 5 članov in 7 članic v kroju v cerkev — v kateri je bilo razen šolskih otrok na obeh straneh le še par zavednih ljudi in učiteljstvo — ter koraka naravnost do prvih klopi. Sv. maši, ki jo je opravil g. kaplan, je prisostvoval tudi g. župnik v klopi pred oltarjem. Ne vemo pa, ali je mogel kaj moliti ali ne, ko je videl v cerkvi rdeče srajce, sicer ne orlovske, ampak sokolske. Potrebno se je seveda g. župniku Cirilu zdelo, da se je na dan okrožnega zleta pritihotapil k telovadišču ter skrivoma opazoval. Ali so ga zopet zanimali Sokolice? Za naše otroke pa naj se le ne briga, ker mi starši vemo, komu jih zaupamo, da se izobrazijo in dobro odgojijo. Le kak

zagrizen fanatik ima slabe misli. Za danes dovolj.

ŠMIHEL-STOPIČE. Zadnjič smo obljubili, da bomo malo popisali klerikalno zahrbtnost in hinavščino, s pomočjo katerih sleparijo nepoučene volilce. Poleg tega pa je še omeniti klerikalno hvaležnost do svojih lastnih pristašev. Evo dokazov: Sedanji župan je klerikalec, toda poštenjak in v delovanju samostojen. Ker pa klerikalci samostojno mislečih ljudi ne marajo, so sklenili, da g. Vovk ne bo več župan, ampak g. Pleško iz Šmihela. Dobro namreč vedo, da bo g. Pleško kot župan le slepo orodje farovža in ne bo prav nič nasprotno, če bi si kar na lepem hotel šmihelski fajmošter za pol milijona prihranjenega občinskega denarja zgraditi nov farovž, dasi je za samca sedanji farovž pač dovolj lepo stanovanje. Saj mora še toliko ljudi po mestih stanovati v brlogih, slabših kakor so svinjski. G. Vovka klerikalci niti na listo niso več marali sprejeti, dasi je ta gospod storil za SLS več dobrega kakor vsi fajmoštri in kaplani naše občine skupaj. Slednjič so bili primorani, da so ga postavili za nosilca svoje liste, toda le za vabo nezavednih kalinov, da bi jim g. Vovk pridobil čim več kroglic. Kakor hitro pa bi dobili pri volitvah večino glasov, bi seveda izvolil za župana g. Pleška. Saj dobro vedo, kje jih čevelj žuli. Radi bi za vsako ceno dobili v roke neomejeno oblast, da bi lahko potem delali z občinskim premoženjem kakor jim milo in drago; občinski doklad sami itak nič ne plačajo — farovski gospodje namreč — plačati pa jih morata kmet in delavec. Le poglejte, možje, ki mislite s svojo glavo, kako je v Št. Petru, kjer imajo 760 % občinske doklade in 250 % doklade na vino. Kako sleparksko nastopajo naši klerikalci za volitve ravno v naši občini, se vidi tudi iz tega, da agitirajo v stopiški fari za klerikalno listo s tem, da bo za župana g. Brulc iz Hrušice, če volijo vsi klerikalce. Občinska pisarna pa da bo potem v Stopičah. Klerikalcu je pač vsaka laž, vsak naglavni greh dovoljen, da le dobi koštruna, ki mu verjame in voli v njegovo skrinjico. Seveda bodo sedaj trdili in tajili, da vse to ni res. Hvala Bogu pa občani že izpregledujejo, da se na klerikalne besede in obljube ni nič več zanesti. Lani so nam obljubljali zvezde z neba, dali pa kuluk in petkratno povišanje davkov. Mi jim ne bomo verjeli nikdar več, naj le ostanejo pri svojih koštrunih, ki jih drže krepko za roge, kakor sami pravijo. Pri nas bo pet skrinjic: Prva, to je naša demokratska; napredni sta še tretja in četrta, ki sta samostojni. Peta je komunistična v zvezi s klerikalci — saj pokličejo klerikalci na pomoč tudi hudiča, če mislijo, da jim bo prinesel par kroglic. Na tej listi so ljudje, katerih pač nihče ne more voliti, ki hoče imeti v občini red. Mi, pošteni kmetje, obrtniki in nameščenci, ne maramo imeti v občinskem svetu ne klerikalnih zapeljivcev pa tudi ne boljševikov, ki bi hoteli živeti za naše žulje. Ker pa vemo, da bodo pripeljali klerikalci svojega zadnjega backa za roge na volišče, je dolžnost vsakega naprednjaka, da pride volit. Tu ni nobenega izgovora. Kdor ostane doma, podpira klerikalce, ker dobijo ti lahko z manjšim številom glasov več odbornikov. Vsak glas je odločilen! Možje, pomislite, da gre za vaš denar. Ne dopustite, da bi bili v zasmeh drugim občinam, ki so zavrgle klerikalne hinavce in izvolile napredne občinske odbore. Še nekaj: Zvedeli smo, da agitirajo klerikalci proti naši stranki s tem, da je demokratska stranka za vojno, revolucijo in da hoče razbiti državo. V zadnji šte-

vilki «Domovine» smo vam dokazali, da hoče ravno demokratska stranka red in mir v državi, za katero hočemo mi demokrati po svoji najboljši volji in zmožnosti delati v bratski slogi v korist vsakega posameznega in v korist vseh. Prečitajte še enkrat oni dopis in videli boste, da so sleparji klerikalci, ne pa mi. Če pride k vam še tak hinavski klerikalni ali komunistični agitator in bo hotel pri vas slepariti s takimi nesramnimi lažmi, javite ga takoj našemu zaupniku, ki bo poskrbel, da bo ta lopov dobil brezplačno ričet v Novem mestu, kjer potrebujejo delavcev, ki bi žagali drva. Zapodite klerikalne in komunistične sleparje čez prag in volite v nedeljo dne 3. avgusta samo napredne stranke. Kdor je mož, ta bo šel volit in bo vrgel kroglice v prvo skrinjico. — Demokrat.

SV. JEDERT NAD LAŠKIM. Od časa občinskih volitev so naši klerikalci strašno razburjeni. Zbrani na sestanku v gostilni Štrumbelj so modrovali o svoji politiki in razmotrivali o vzrokih propada na volišču Svete Jedert. Zagonetno uganko je rešil najmodrejši od vseh Ferdo Potokar, kovač in mesoglednik občine Sv. Krištof. (Radi njega so s težavo sestavili klerikalno kandidatno listo; protest ljudstva ni pomagal, ker so ga g. župnik hoteli imeti na kandidatni listi.) Ta modrijan je samozavestno izjavil, da ni čuda, da so v manjšini, ker so demokratski agitatorji dobili po 1000 Din, vsak volilec pa po 100 Din nagrade. K sreči je to izjavo slišal pristaš napredne stranke, ki je pri volitvah sodeloval; ta je takoj zahteval dokaz resnice. Potokar, ves presenečen, se je zagovarjal, da so mu to povedali g. župnik iz Dola. Gg. župnik iz Dola in Potokar, pozivamo vaju, da se takoj izjavita javno, ka je s to zadevo. Vaših miškarinj imamo že dovolj, mi ljubimo resnico in pravico. — Sedaj pa še nekaj o našem junaku Potokarju. Nedavno je ta možak napadel staro ženico, ki je nesla list «Jutro» s pošte. Nahrulil jo je, da bo pogubljena, ker nosi ta grešni in brezverski list. Stara ženica se odreže, češ: «Kaj me boš ti učil vere, saj nisi škof, vere sem se učila prej kot ti in sv. pismo sem čitala, a nisem nikjer našla zapisano, da sta list 'Jutro' in 'Domovina' pregrešna.» Potokar je šel z dolgim nosom. Tako je prav!

VRHPOLJE PRI MORAVČAH. Pri nas v nekdanji tako tihem in mirnem gorskem kraju je zadnje čase zavladalo ostudno sovraštvo med ljudmi. Sosed ne pogleda več soseda, celo družinski prepiri se dogajajo. Marsikdo se vprašuje: Odkod vse to? Uganka ni težka. Poglejmo samo malo v naš farovž, kjer je središče vseh spletkarij; tam se vrti dnevno truna ženskega spola in rešuje vaško politiko v obliki opravljanja. Nedavno je ena teh babnic kar znorela. To je bil «teater»: Glavni mojster med njimi je pa naš sedanji župnik, ki rad pospletkari in katerega glavni posel je: hoditi od hiše do hiše, netiti strankarsko zagrizenost ter hujskati zoper Sokola, zoper napredno časopisje in sploh zoper vse, kar ne trobi v njegov rog. Nedavno je neka prsmuknjena tercijska srečala uglednega naprednega moža ter ga prav po katoliško nahrulila s pristaškom: «Te bo že hudič trgal, prokleti Orjunc . . .» Vidite, g. župnik, to so sadovi vašega strankarskega hujskanja, ki povzroča, da se ljudje med sabo sovražijo. Ali se to pravi, razširjati Kristusov nauk, ki uči: «Ljubite se med seboj!» Nič čudnega ni, da postajajo ljudje mlačni za cerkev, ko vidijo v svojem verskem voditelju več zanimanja za razne orlovske prireditve kakor

za procesijo sv. Rešnjega telesa. Ko ste kot ubog kaplan priromali k nam, ste bili pohlevni kot jagnje, zdaj pa, ko ste si nabasali bisago, vam zrastle greben. Tudi še potem, ko ste hodili na sprehod proti Dolem, ste bili boljši, vsaj niste fantov naznanjali, če so na vasi zapeli. Vprašamo vas, ali je vaše početje v skladu z delom katoliškega duhovnika? Nadalje pozivamo načelnika tukajšnjih Orlov, da dokaže, kdo in kdaj mu je obetal 300 kron, če pristopi k Sokolu. Nadalje smatramo za lažnika onega, ki je govoril, da smo vabili Orjunaše iz Domžal, da bi prišli razbijat vašo prireditel. Pripomnimo še, da k Sokolu sprejmemo le take ljudi, ki držijo besedo, ne pa kakor vi, Orli, ki ste podnevi prisegali, da ne boste ponočevali, pa ste že koj prvi večer prisego prelomili. Občani, ne poslušajte takih hujskačev, mislite, čitajte in sodite po svoji glavi. — **V a š č a n i.**

ŠMARJE PRI JELŠAH. Bonifacij! To je satan v človeški podobi. Vse sliši in vse ve. Gotovo se veliko Šmarčanov prizadeva izvedeti, kdo in kaj je. V prvi vrsti moramo tem prištevati tiste, ki se čutijo prizadete in katere je Bonifacij že zdavnaj izobčil iz človeške družbe. Bonifacij je vedno vidno bitje, le večsah se izpremeni na podlagi skrivnostne kapice v nevidno pošast, ki spremlja vedno in povsod temnjaške elemente, da more drage čitatelje «Domovine» seznaniti z ravnanjem teh oseb. Gg. Mandelcu in Štefanu pa darujem v trajen spomin na sv. misijo in volitve v letu 1924. nastopno pesmico:

Mandelc se je jokal,
Štefan pa je klel,
ker ta prekleti «folk»,
voliti ju ni h'tel.

Na oslu Štefan jahal
na sveto božjo pot:
Rekurz, da bil bi rešen,
daj ljubi nama Bog.

Je z osla Štefan padel,
vesel je bil in p'jan.
Si rebra je nalomil
in trpel tudi sam.

Bonifacij.

PREDOSLJE. Občinske volitve so končane. Župana imamo. Marsikoga je presenetil vsaj navidezno velik uspeh, ki ga je dosegla SLS. Odkrito povemo, nas tudi. Naš občina v resnici ni tako črna, kakor kažejo zadnje volitve. Pаметen in razsoden človek mora preiskavati, kako je moglo do tega priti. Pri tem se spozna lastne napake in se sprevidi, kako se jim bo v bodoče izogniti. Zve-se pa tudi, kako so postopali nasprotniki, v čem tiči bistvo njihovega uspeha. Polagoma pride marsikaj na dan, kar bi marsikdo rajše videl, da ostane prikrito. Tako se zve, da je igral denar pri zadnjih volitvah precejšnjo vlogo. Letakov in plakatov je bila taka množina, da so bile v Predosljih prelepljene z njimi vse hiše in nastlane vse ulice. Vsak volilec je dobil v hišo poseben poziv. Pred volitvami in po volitvah se je pilo, da je teklo od mize. O agitatorjih, ki so švigali od hiše do hiše, niti ne govorimo. Vse te stvari veljajo težke tisočake. Odkod je pa prišel ta denar? Občinska blagajna ga ni dala in ga ne bo. Občinarji po večini tožijo, da nimajo denarja še za davke ne. Kaj pa, ako so tukaj ljudje, ki pravijo sicer, da so davki preveliki, imajo pa vseeno dovolj denarja, da ga trosijo za vsemogoče stvari. Ko se bodo v bodoče davki odmerjali, posebno

osebna dohodnina, bo pač treba paziti, da se obdavčijo oni, ki res lahko plačujejo, kakor so pokazale zadnje volitve, onim pa, ki so siromaki, naj se davki predpišejo v najnižjem znesku ali pa sploh odpuste. Zato pozivljamo naše oblasti, da vse davke in bremena razdeli pravično na posamezne državljane v razmerju z njihovim premoženjem. Potem nikdo ne bo poslušal kričačev in hujskačev proti vladi in državi, tudi če bi nosili črno suktnjo.

RAKEK. Minulo nedeljo so imeli naši klerikalci shod na Rakeku, kjer je obljubljal doktor Natlačen nevednežem raj na zemlji in pekel «liberalcem». «So že začeli z lovom na kroglice, do sedaj nismo slišali od klerikalnih tigrov drugega, kakor da žrejo mastne dijete,» tako so govorili možaki po vasi. Dr. Natlačen je prišel semkaj prav na tihem. Klerikalna priganjača Štacnar in Fatur sta tudi šele zadnji trenutek in prav po tihem nalovila nekaj nevednežev po hišah, največ žensk. Tako sta imenovana srečno prignala pred blažene oči dr. Natlačena kakih 20 ljudi. Ta zelo tajna uprizoritev je imela značaj, kakor da imajo slabo vest. Sicer pa lahko vest peče zapeljivce ljudskih množic.

Beležke

«Domoljub» in podivjanost. Ni zlahka kaj nesramnejšega na svetu, kakor ščuvanje, hujskanje, klevetanje, obrekovanje in zmerjanje klerikalnih listov. Pred temi listi ni varu tudi največji poštenjak-naprednjak, da mu lepega dne ne vržejo v obraz kakšno docela izmišljeno nepoštenost. Radi tega ti listi nimajo niti najmanjše podlage za to, da se postavljajo za sodnike drugim listom. Ako namr «Domoljub» očita, da vprizarjamo ostudno gonjo proti ljubljanskemu škofu, moremo samo odgovoriti: Ljubljanski škof je pokrovitelj in deloma lastnik ljubljanskega klerikalnega časopisja in kot tak soodgovoren za njegovo pobesnelo pisavo. O tem, da klerikalno časopisje že nekaj tednov prestopa meje vsake dostojnosti, si nismo edini samo mi, temveč tudi vsi kolikor toliko pošteni klerikalci, ki jih obliva rdečica sramu, kadar dobi v roke n. pr. cunje «Slovenca», iz katerega kar žari sirovost. Takih sirovostj še niste in ne boste našli v našem listu. In vi si vrhu vseh sirovosti upate z držnim čelom hinavsko zavajati, da «Domovina» zakrivlja podivjanost, ker se prav skromno norčuje, samo norčuje, iz svojih najljutejših nasprotnikov po farovžih, dočim vi, gospodje, greste nad naše somišljenike s svojimi krvavim časopisnimi koli in noži, kar po glavi. Nečvomo, gospodje klerikalci, vi ste mojstri v lažeh, podlosti in hinavski zahrbtnosti. Ali mislite, da je naš narod res tako neotesan, sirov in bedast, da se pri svoji strankarski agitaciji poslužujete takih sredstev? Slovenci, vrzimo stranko, ki nas ponižuje s tem, da vidi v nas nekake bebaste oberštajerske Joklne.

Gospodarstvo

TRŽNI PREGLED.

ŽITO. Iz večine držav prihajajo neugodna poročila o letošnji žetvi. Zlasti v Rusiji je suša uničila na širokem ozemlju žito. Slaba je žitna letina tudi pri naših sosedih Italijanih, Madžarih, Rumunih in Bolgarih. Zato ni čudno, da cene naraščajo in da so pri naš v Bački dosegle za novo pšenico že okrog 350 Din. Stara pšenica se trguje istotam po 360 do 370 Din, oves po 300 Din,

turška pa po 255 do 260 Din, moka «00» po 540 do 560 Din, otrobi po 200 do 210 Din za 100 kg na debelo.

GOVEDA. Cene živini so tudi nekoliko čvrstejše, vendar ni opaziti tako velikih skokov kakor pri žitu. Na zadnjem mariborskem sejmu so bile za kg žive teže nastopne cene: voli debeli 13 Din 15 par do 14 Din, poldebili 11 Din 50 par do 12 Din 50 par, plemenski 10 do 12 Din 25 par, krave plemenske 10 do 11 Din, za klobase 7 Din 50 par do 8 Din 50 par, molzne in breje 9 do 11 Din, mlada živina 10 do 11 Din.

SVINJE. Na mariborskem sejmu so se trgovali: prasci, 5 do 6 tednov stari 200 do 225 Din, 7 do 9 tednov stari 250 do 300 Din, 3 do 4 mesece stari 400 do 700 Din, 5 do 7 mesecev stari 750 do 900 Din, 8 do 10 mesecev stari 1000 do 1150 Din, 1 leto stari 1500 do 1800 Din. En kg žive teže se je trgoval po 15 do 17 Din 50 par, mrve pa po 20 do 23 Din 75 par.

KRMA je imela v Mariboru nastopne približne cene: seno 60 Din, slama 50 Din. Nekaj se je prodalo tudi ceneje. Podoba je, da boro cene krmi padle.

= Vrednost denarja. Na zagrebški borzi se je dobilo dne 23. t. m. v devizah: 100 avstrijskih kron za okrog 12 par, 100 madžarskih kron za 10½ pare, 100 italijanskih lir za 364 Din 95 par do 367 Din 95 par, 1 dolar za 84 do 85 Din, 100 češkoslovaških kron za 251 Din 25 par do 254 Din 25 par, 100 švicarskih frankov za 1558 do 1568 Din.

Sokolstvo

USPEHI NAŠIH SOKOLOV NA OLIMPIJADI V PARIZU.

Slovenec dosegel svetovno telovadno prvenstvo.

Prošli teden se je vršila v vrsti športnih tekmovalj na pariški Olimpijadi tudi mednarodna telovadna tekma, katere so se udeležili tudi jugoslovenski Sokoli, ki so dosegli lépe uspehe.

Slovenec brat Leon Štukelj si je priboril med posameznimi tekmovalci svetovno telovadno prvenstvo ter s tem naslov najboljšega telovadca na svetu. Dosegel je od 118 dosegljivih točk 110.34. Takoj za njim je bil češkoslovaški Sokol Pražak s 110.32 točkami. Tretji je bil zopet češkoslovaški Sokol Supčik, ki je dosegel 106.93 točk.

Ob razglasu izida je zaszvirala godba jugoslovansko himno in na zmagovalnem drogu je zaplapolala jugoslovanska trobojnica.

V tekmi telovadnih vrst pa smo dosegli četrto mesto. Končni izid je bil naslednji: 1.) Italija, 2.) Francija, 3.) Švica, 4.) Jugoslavija, 5.) Amerika, 6.) Anglija, 7.) Finska in 8.) Luksemburg. Češkoslovaška vrsta je radi ponesrečenja enega svojih najboljših telovadcev odstopila. Tudi v tej tekmi beležimo lep uspeh in smo lahko ponosni na naše Sokole, ki so pred vsem svetom pokazali, da smo tudi Jugoslovani sposobni, meriti se z največjimi narodi sveta.

Bratu Štuklju in vsem Sokolom iskreno čestitamo.

IX. ZLET SOKOL. ŽUPE NOVO MESTO, ki se bo vršil 2. in 3. avgusta v Novem mestu, obeta postati sijajna manifestacija sokolske misli v dolenski metropoli. Razen članov

Tedenske novosti

od preko dvajset sokolskih društev, spadajočih pod novomeško župo, s pevsкими zbori, fanfarami in godbami, je najavljena tudi naša mednarodna vrs'a iz Pariza. Prijetno nam je, da bodo naši najboljši nastopili pri nas na dan, ko bomo imeli tako rekoč revijo nebrojnih čet naše vzorne župe v mili nam Dolenjski ob oni čudoviti Krki, ki daje s svojim mirum, a globokim tokom značaj Dolenca, ki mirno in smotreno pripravlja svoje vrste na velepomemben dan.

Sokolsko Novo mesto, ki je s svojo ljubko okolico in vedno sijajno aranžiranimi sokolskimi prireditvami bilo vedno na višku in s tem privabljalno vedno večje množice, gleda letos z zaupanjem na svoj sokolski dan, ki se ga bodo udeležili tudi bratje iz Zagreba in Karlovca, s čemer bo najlepše dokumentirano, da ni več mej med Hrvati in Slovenci.

Sokolska župa Novo mesto bo prikazala še enkrat v jasni luči, da ni več kolebanja v nacionalnem oziru, da je naš Sokol že ugledil pot veliki in nepremagljivi nacionalni ideji.

Bratje in sestre ter vsi, ki s'e naše misli, 3. avgust bodi posvečen zletu v Novem mestu.

Informacije daje Zletna pisarna, Narodni dom, Novo mesto.

Odbor sokolskega društva v Središču ob Dravi se tem potom zahvaljuje najsrčnejše vsem, ki so pripomogli k temu, da je naša prireditev dne 13. t. m. tako krasno uspeša; zlasti pa se zahvaljujemo vsem članom in prijateljem, ki so darovali dobitke za tombolo. Bratje in sestre! Gmotni uspeh je nad vse pričakovanje povoljen: 28.000 Din. Vendar pa so s tem poravnani le deloma stroški zgradbe Sokolskega doma. Treba bo še mnogo požrtvovalnosti, da se rešimo materialnih skrbi. Zatorej: krepko na nadaljnje delot Zdravot! Za odbor: Fr. Kočevar s. r., starosta; Fr. Mlinarič s. r., blagajnik.

Naraščajski dan Gorenjske sokolske župe spojen z razvitjem naraščajškega prapora sokolskega društva na Bledu, bo v nedeljo dne 3. avgusta. Pri vsej prireditvi sodeluje sokolaka godba z Jesenic. Na predvečer slavnostna razsvetljava jezera. Za udeležnike je zagotovljena polovična vožnja po železnici.

Sokol Moravče priredi v nedeljo 27. t. m. javno telovadbo in veselico na Vrhpolju pri Moravčah. Pričetek ob 3. uri popoldne. Prijatelji Sokolstva vabljeni. — Zdravot!

Sokolsko društvo na Polzezi priredi dne 3. avgusta t. l. svoj prvi mladinski dan. Bratska društva vabimo na pomoč, prijatelje Sokolstva na udeležbo. Čisti dobiček je namenjen za zgradbo sokolskega doma. — Zdravot!

Kotiček za ugankarje

REŠITEV UGANKE ŠT. 29.

Računska uganka. Številke morajo biti razporejene tako, da pridejo v prvo vrsto: 8, 1, 6; v drugo: 3, 5, 7; v tretjo: 4, 9, 2. Ako seštejete posamezne številke v posameznih vrstah v vodoravni in navpični legi ter križem (dve vrsti), dobite vedno 15.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Poljane nad Škofjo loko. Ni razvidno, kaj želite povedati. Prosimo za točnejše poročilo.

Ljubno ob Savinji. Pošljite!

* Konec podlistka «O početku hrastniške industrije» prinesemo prihodnjič.

* Zaostali dopisi pridejo prihodnjič na vrsto.

* Pater Hugolin Sattner zlatomašnik. Pretekli ponedeljek je obhajal naš veliki skladataelj p. Hugolin Sattner svojo zlato mašo. Pater Hugolin je bil posvečen v mašnika dne 21. julija 1874.

* Rumunska kraljica na Bledu. Iz Beograda poročajo, da pride v početku prihodnjega meseca na Bled rumunska kraljica Marija s soprogo rumunskega prestolonaslednika. Visoki gostje ostanejo na Bledu do konca avgusta.

* Za invalide. Deželno sodišče v Ljubljani, odd. XIV. obvešča s tem vse invalide, vojne vdove in v invalidskih stvareh zainteresirane stranke, da so invalidski poslji v Sloveniji, ki se tičejo pokojnine (invalidnine), razdeljeni od 1. julija 1924. na deželno sodišče v Ljubljani ter okrožna sodišča v Celju, Mariboru in Novem mestu. Za pristojnost je merodajno bivališče invalidovo, vojne vdove itd. Pri strankah, ki bivajo stalno v inozemstvu, se ravna pristojnost po njihovi domovni občini.

* Razglednice v spomin trboveljskih žrtev. Oblastni odbor «Orjune» v Ljubljani je izdal lično izdelane razglednice, ki predstavljajo Orjunaša v uniformi, držečega z eno roko na rami državno zastavo z napisom «Za naciju», v drugi roki pa gorečo bakljo, iz katere plamenov izžarevajo imena France Šlajpah, Stanko Znidaršič, Zarko Boltavzar — imena treh trboveljskih žrtev. Cena razglednic za posameznike je 1 Din 50 par, za preprodajalce 1 Din 25 par, za organizacije 1 Din za komad. Čisti dobiček je namenjen Šlajpahovemu fondu. Razglednice priporočamo vsem narodnjakom v uporabo.

* Poštne vožnje iz Hotedrčice v Dolnji Logatec in obratno. Direkcija pošte in telegrafa v Ljubljani je po razpisu, ki je nabit pri županstvih v Hotedrčici, Gornjem in Spodnjem Logatcu ter pri sreskem poglavarju v Logatcu, razpisala javna komisijoneina pogajanja za enoletno oskrbovanje poštnih voženj iz Hotedrčice v Dolnji Logatec ter obratno, in sicer dne 29. t. m. v Hotedrčici, dne 30. t. m. pa pri podpisnem uradu (obakrat ob 11. uri popoldne). Načrt pogodbe in pogoji so interesantom na razpolago pri občinskem uradu v Hotedrčici, Gornjem in Dolnjem Logatcu in pri tukajšnjem sreskem poglavarju. — Sreski poglavar v Logatcu: dr. Senekovič s. r.

* Izseljivanje iz Jugoslavije v mesecu maju. Meseca maja se je izselilo iz naše države 2216 oseb, in sicer 1324 moških in 892 žensk. Izseliло se je iz Vojvodine 1352 oseb, iz Hrvatske 508, iz Dalmacije 144, iz Slovenije 80, iz Srbije 66, iz Bosne in Hercegovine 55 in iz Črne gore 11 oseb. Največ izseljencev je odpotovalo v Brazilijo, v Argentinijo, v Kanado in v Zedinjene države.

* Poroka na Triglavu. V kapelici vrh Triglava se je vršila te dni poroka zagrebškega veletržca g. Ivana Severja z gospodično Fino Kampletovo, hčerko upokojenega poštnega uradnika v Gradcu.

* Popoln lunin mrk. Dne 14. avgusta letos bomo v srednji Evropi lahko opazovali popoln lunin mrk. Pomračenje lune

prične ob pol 3. uri zvečer, popoln mrk pa nastopi ob pol 9. Pomračenje bo trajalo do 11. ponoči.

* Po osmih letih se je vrnil iz italijanskega tujništva trboveljski posestnik Janez Krelj in našel doma ženo — poročeno z drugim. Proglašen je bil že za mrtvega. Spremenil se je tako, da so ga komaj spoznali.

* Nova posojilnica. V Ljubljani se je ustanovila Ljubljanska posojilnica, ki ima poslovne prostore na Mestnem trgu šte. 6. Citatelje opozarjamo na oglas.

* Azijska kuga ob naši južni meji. Azijska kuga, ki razsaja na Grškem, je prenešena tudi v južne kraje naše države. Te dni se je na naši južni meji ugotovilo nekoliko primerov te bolezni. Zdravstvene oblasti so storile potrebne korake, da preprečijo razširjenje.

* Ponarejeni lirski bankovci. V Dalmaciji in tudi v drugih pokrajinah naše države so se zopet pojavili falzifikati italijanskih bankovcev. Ugotovilo se je, da so se bankovci ponarejali v nekem mestecu pri italijanskem Vidmu. Ponarejevalci so izdelavali bankovce po 50, 100 in 1000 lir. Opozarjamo vse, da so previdni pri sprejemanju italijanskega denarja.

* Prerok, ki oznanja sodni dan. Od Sv. Jederti pri Laškem nam pišejo: Pred nekaj dnevi se je klatil v tukajšnji okolici neki kapucinec, baje iz Celja, ki je prerokoval strašno revolucijo pri nas in sodni dan čez eno leto. Vzpodbujal je ljudi, naj se takoj spreobrnejo in spokorijo, da bodo pripravljeni na smrt. Prerok, oziroma od klerikalnih tigrov poslani agent, se je klatil v Sevcah, Trnovem, v Kuretnem se je zadržal celo dva dni. Toda ni bilo človeka, da bi pravočasno naznanil na pristojnem mestu to nesramno zlorabo vere v svrhu klerikalne agitacije. Isti kleriko-komunistični agitator je prodajal celo nemške knjige, kakor «Der Verkehr mit dem Toten» (Občevanje z mrtvimi). Pozivajo se merodajne oblasti, da celo zadevo najstrožje preiščejo. Dolžnost naših somišljenikov bi bila, da slične primere takoj naznanijo na merodajne oblasti ali pa na naše krajevne organizacije.

* Dobro je povedal. Pišejo nam: Za časa občinskih volitev pride mlad kaplanček v kmečko hišo in nagovarja gospodarja, da naj voli s farovško stranko. Kmet pa vzame izza ogledala star časopis in napiše na bellem robu dve ničli — eno majhno in eno veliko — ter vpraša kaplana: Kaj je to? Kaplan ne ve odgovoriti. Nato pa reče kmet: «Mala ničla ste vi, velika pa vaš župnik in oba se nimata v našo domačo politiko nič mešati! Zbogom!» Kaplana je postalo silno sram, ko je dobil tako plačilo za agitacijo in se ni več pokazal med volilce.

* Napad na Orjunaše. V Predtrgu pri Radovljici so trije klerikalci: Zerovec, Prešern in Rogač napadli z noži in koli skupino Orjunašev ter močno ranili člana Orjune Peternela. Tak napad ni prav nič čudnega, saj berejo klerikalci le «Slovenca» in «Domoljub», ki skoro naravnost pozivljata na poboj ter s hujskanjem neprestano razburjata duhove.

* Klerikalci se bodo zvezali tudi z Antikristom. Da se klerikalci vežejo s komunisti in jih najneteje branijo, je znano, čeprav so komunisti popolnoma brezverska stranka. Pa za to se klerikalci malo zmenijo. samo da

gre v račun njihovi pohlepnosti. V zadnjem času pa je postal velik prijatelj klerikalcev tudi prostozidar (framason) dr. Voja Veljković, ki je najzvestejši zaveznik dr. Korošca. Po prižnicah pa kričijo župniki in kaptani, češ, demokrati so brezverci. To je grda hinavščina ljudi, ki se bodo zvezali tudi s samim Antikristom, če bodo imeli od tega kakšen profit.

* **Strupene mušice v Sremu.** V zadnjem času se je pojavila v Sremu velika množica mušic, ki napadajo ljudi in živino. Njihovi piki zapuščajo rdeče otekline, ki v večji meri povzročajo smrt. Te dni je neki seljak gnal svojo kravo k živinozdravniku, da jo pregleda. Ta je ugotovil, da je živina obolela zaradi pikov strupenih mušic. Ko se je kmet vračal proti domu, se je krava nenadoma zgrudila. Videč, da bo poginila, jo je zalil. Na svojo nesrečo. Kri bolne krave je bila že zastrupljena in je okužila tudi seljaka. Vsega otečenega so prepeljali v novo-sadsko bolnico.

* **Vihar zahteval tri žrtve.** V noči od petka na soboto je divjal v okolici Vukovarja na Hrvatskem velik vihar, ki je zahteval tri človeške žrtve. Burja je vrgla v vodo mlinarico Lizo Hermann in njena dva otroka, ki to se vračali domov. Vsi trije so ugonili.

* **Ropar z usmiljenim srcem.** Te dni je blizu vasi Sv. Trojica pri Mokronogu neznan moški napadel posestnico Jožefo Strusovo iz Hrastovice in ji vzel 25 dinarjev. Ker ga je žena jokaje prosila, naj ji denar vrne, ji je vrnil 15 dinarjev, a 10 jih je obdržal, češ, da jih nujno potrebuje, ker je lačen. Obljubil ji je pa za teh 10 dinarjev odškodnino ter pobegnil.

* **Živa zgorela.** Profesorjeva soproga gospa Verner iz Velikega Bečkereka je v soboto tuhala kavo na aparatu, v katerem je goril špirit. Radi neprevidnosti se je gospe, ki je bila sama doma, vnela obleka. Bila je takoj vsa v plamenu. Ko so domačini prišli domov, so jo našli popolnoma ožgano in mrtvo na tleh.

* **Smrt pod električnim tokom.** V skladišču Laške pivovarne v Celju je električni tok ubil delavca Vincenca Amona.

* **Zopet poskus pobega Čarugine tolpe.** Iz Osijeka poročajo, da so oblasti odkrile

tajne priprave Čarugine družbe za pobeg iz zaporov. Izsledili so številna tajna pisma, ki jih je Čaruga pisal svojim tovarišem, kakor tudi pisma, v katerih so lopovi Čarugi odpisovali. Preiskava se vrši z vso natančnostjo.

Iz raznih krajev

* **Pri Litiji** so potegnili iz Save truplo utopljenca, ki so ga pozneje spoznali za Franceta Kramarja, rojenega v Praprečah pri Tuhinju in pristojnega v občino Hruševko pri Kamniku.

* **V Jelševniku** pri Črnomlju sta živela stara zakonska Peter in Neža Turk. Turk, ki je bil vdan alkoholu in grdo pretepal ženo, je nedavno utonil v Dobljanki. Njegovo ženo Nežo pa so našli te dni umorjeno v svoji koči. Umor je izvršil najbrž neki berarč, ki je zahteval od nje obleko pokojnega moža.

* **V Trbovcu** pri Gruševju je neznan lopov vlomil skozi okno pri posestniku Simonu Petriču ter mu odnesel več obleke, perila, samokres, niklasto uro in nekaj gotovine.

* **V Mrzlici** pri Moravčah je ukradel neki brezposelni rudar posestniku Antonu Urbanju 1200 dinarjev in izginil.

* **V Gradcu** v Beli Krajini je nenadoma umrla gospa Josipina Mazelle, soproga gradaškega župana, uglednega in občno znanege veleposestnika g. Julija Mazelleta. — Blag ji spomin!

* **V Janeževcih** pri Ptujju se je zastrupil z lizoform kurjač Anton Butolin. Domneva se, da je samomor izvršil iz bede.

* **V Gaberjah** pri Veliki Štangi se je pred nekaj dnevi oglasila pri posestniku Marku Bratanu neka okrog 40 let stara krepka ženska. V ugodnem trenutku mu je pobrala razne moške, ženske in otroške obleke ter perila za okrog 3000 dinarjev, nato pa izginila.

* **Na Vranskem** so izvolili za župana odličnega in zavednega prisilca demokratske stranke notarja g. Presečnika.

* **V Braslovčah** je bil ponovno izvoljen za župana odločen naprednjak posestnik g. Josip Omladič. Kakor smo že poročali, so Braslovče dobile pri občinskih volitvah veliko napredno večino.

* **V Stari vasi** na Bizeljskem je neki R. Gobec okradel štiri svoje sodelavce za razno obleko, perilo, čevlje in nekaj gotovine ter pobegnil.

Sokolski zlet v Zagrebu

Zo pokrajinski sokolski zlet, ki se bo vršil v dneh 15. do 17. avgusta v Zagrebu, se vsa sokolska društva marljivo pripravljajo. Zletišče v Zagrebu je skoro pripravljeno. Leži v sredini mesta, je okusno zgrajeno in ima prostora za 2000 telovadcev in za 12.000 gledalcev.

Zletni odbor je izdal poseben zletni znak, ki ima obliko trikotnika, v katerem stoji z odprtimi peruti sokol, kraj njega je napis Sokolski zlet v Zagrebu, nad njim pa čas zleta 15. do 17. avgusta 1924.

Posebno lep je tudi zletni lepak, ki ga zagrebška župa pravkar razpošilja. V najkrajšem času bo izdal zletni odbor knjižico, ki bo imela vsa navodila za zlet.

Trboveljski ocvirki.

(Prosto po «Slovenskem Domu».)

1.) V Trbovljah izhaja nov radikalokomunistični listič, ki bi se moral imenovati «Dom starih bab». Najraje ga čitajo devičarice in devičarji. Sv. križ božji!

2.) Občinska kasa milo vzdihuje za svojimi nekdanjimi najboljšimi in najkrajšimi «odjemalci...» O joj!

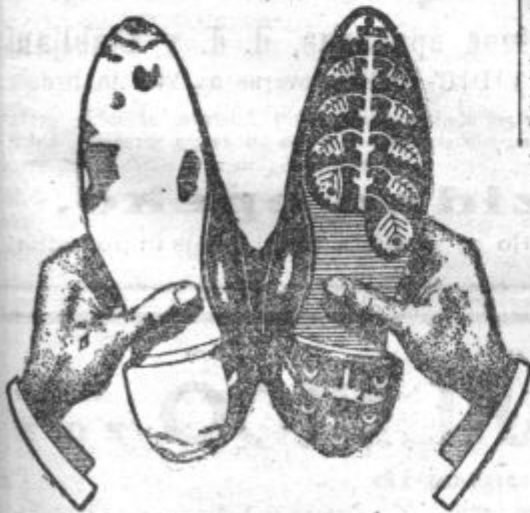
3.) Miha Lenin je imenovan od sovjetske vlade za svoje nekdanje in sedanje zasluge na polju komune — za podpijonirja jugoslovanske rdeče armade in za namestnika Stjepice Radića. Iskreno čestitamo!

4.) Jože Malivrh je resigniral na svojo učiteljsko službo in je prejel častno mesto kletarja v klerikalnem društvenem domu. — Med drugimi ugodnostmi: «pijača gratis». Bog živi!

5.) Pri komunistu Tajšuntu je bila hišna preiskava, kjer je policija našla okrog 100 od takratnega gerenta Minata potrjenih računov. Državni pravnik je račune vidiral in bil tako vznemirjen nad vzornim računovodstvom, da je Tajšunta povabil na priljubljeno jed «ričet». Dober tek!

6.) Miloš Ocveba, rudniški ravnatelj v p. je pri svojem rudniku toliko profitiral, da je na svoj avto montiral novi «aparatus oglje». Dokler bo novi «stroj» držal, bo že šlo — če se pa ta pošolj, oziroma če nastanejo nezogibni defekti, potem pa ajte k vragu, Miloš, avto in «Slovenski dom». Bog pomagaj!

Prihodnjic imamo posebno za Jožeta nekaj prav mastnih ocvirkov — toda bojimo se, da si bo pokvaril že itak slabi želodec. — Pa prav zares!

Pazite na razliko

med kožnimi potplati in Palma Kaučuk potplati in petami. Prednosti proti kožnim potplati so večja trajnost in vzdržljivost čevljev, elastična in ugodna hoja, ter nizka cena.

Zahtevajte edino le »Palma«.

Od slej se

razlikuje izvrstni, iz davna preizkušeni »Pravi ; FRANCKOV : kavni prídadek« od ponarejenih proizvodov tudi že na zunanji strani, rjavomodro-beli etiketi. — Na tej se posebno iztičejo karakteristični znaki razlikovanja, ki so: imo »Franck« in »kavni mlinček«.

»Pravi ; FRANCK : z mlinčkom« zahvaljuje svojo splošno priljubljenost izvrstnemu aromu in prijetnemu okusu ter svoji izdatnosti in tečnosti.

× Človek silne volje. V jeruzalemski jetnišnici je bil zaprt neki Arabec, ki je bil zaradi umora obsojen na smrt. Te dni so mu sporočili, da je njegova prošnja za pomilostitev odbita in da bo v kratkem obešen. Ko je to obsojenec čul, je tako pobesnel, da je z nadčloveško močjo raztrgal železne verige in skočil skozi okno svoje celice iz višine petih metrov na cesto. Morda bi se mu posrečilo pobegniti, a pazniki so začeli za njim streljati in besni Arabec je poskus pobega plačal s svojo glavo.

Za smeh in kratek čas

Tako je.

Vseučilišni profesor (pri izpitu): «Gospod kandidat, kako spoznate pri bolniku, da imate pred seboj resen in težak slučaj?»

Kandidat: «Ako bolnik v tem slučaju umre.»

Nemogoče.

Samomorilec (ki si je prerezal žilo, a je zopet ozdravel): «Komaj sem izvršil dejanje, že je stal ob meni stražnik, zdravnik in rešilni voz. Pa umri, če moreš!»

Mestni otrok.

Hčerka (na letovišču s starši): «Pomislil, mamica, bila sem v hlevu pri sosedovih in sem pila mleko od prave krave.»

Mama: «No, saj piješ tudi doma mleko od prave krave.»

Hčerka: «O, ne, v mestu dobim vedno mleko od mlekarice.»

A, tako.

Na semnju si mestni gospod ogleduje govedo, ki ga prodaja kmet ter vpraša: «Ali daje vaša krava veliko mleka?»

Kmet: «Gospod, niti kaplje mleka ne da.»

Gospod: «Zakaj pa ne?»

Kmet: «Ker je bik.»

Starost.

Mož (bere iz časopisa): «... Letos praznujemo dvestoletnico njegovega rojstva...»

Zena (vsa začudena): «Na, tolika starost!»

Nahod? Glavobol? Zobobol? Trganje? Odrekajo večkrat mišice in živci? Prijetno čuvstvo kreposti prinese pravi Fellerjev Elza-Fluid! Najboljše hišno sredstvo! Lajša bolečine, osvežuje in jači telo! Čez 25 let priljubljen kot kosmetikum za nego kože, las in ust! Veliko močnejši, izdatnejši in boljši kakor francosko žganje! Z zavojnico in poštnino vred: 3 dvojne ali 1 specialna steklenica 24 dinarjev, 36 dvojnih ali 12 specialnih steklenic 214 dinarjev z 10%nim doplačilom. Razpošilja ga: Lekarnar Evgen V. Feller, Stubica Donja, Elza-trg št. 360, Hrvatsko. (c)

Lovec, gozdarji, delavci, priporočamo Vani, da si kupite

obleke,

pelerine, suknje, hlače, dežne plašče iz gume, vsakovrstno perilo po najnižji ceni le pri konfekcijski industriji

Drago Schwab, Ljubljana

Dvorni trg št. 3 (pod Narodno kavarno).

Največja zaloga vsakovrstnega blaga za moške in dečke. Zahtevajte vzorce!

Naročeno blago se razpošilja po poštnem povzetju. V lastni režiji so izdelujejo usnjeni (kožni) rekelci, blače in čepica v črni, rjavi in sivi barvi.

Obleke po meri.

ILIRSKA POSOJILNICA

LJUBLJANA, Kralja Petra trg št. 8/I, sprejema hranilne vloge po 8 %.

Večje in stalne vloge do 12 %, 31

Zahvala.

Za vse dokaze iskrenega sočutja, izraženega nam ob tragični smrti našega dobrega, nepozabnega soproga, odnosno očeta

Antona Pufiča

kovača Ceršaške tovarne lepnek

se najtopleje zahvaljujemo. Nadalje izrekamo najiskrenejšo zahvalo vsem, ki so spremili dragoga pokojnika na njegovi zadnji poti, posebno g. ravnatelju Rihardu Feeru, g. Fürthu in g. kaplanu iz Št. Ilje, kakor tudi darovalcem vencev.

V Selnet ob Dravi, 20. julija 1924.

Žalujoča družina Pufič.

Ena steklenica Elza-Fluida nadomesti tri steklenice francoskega žganja!

YSEBINA TO NAREDI!

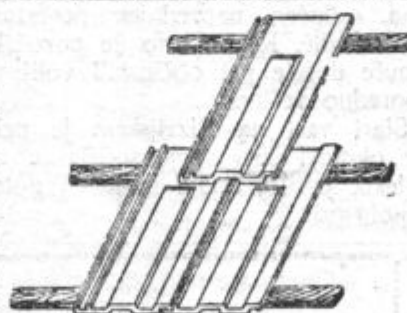
Bestava Fellerjevega Elza-Fluida iz najmočnejših esence zdravilnih želišč, cvetja, korenin in listja z najfinjšim destilatam žganja povzročajo že čez 25 let zahvalo neštivilnih ljudi v vseh delih sveta, ker jim priganja ta fluid kakor dober prijatelj v težkih dneh bolečine. Čutite bolečine v udih? V hrbtu? Ali Vas soboli? Imate nahod? Ste slabi, prenapeti, izmučeni in preveč občutljivi? Želite dober kosmetikum za zoba, sobno meso, lica, glavo? Ali želite imeti ob vseh priložnostih zanesljivo sredstvo v hiši? Poskusite pravi Fellerjev Elza-Fluid in kmalu boste rekli tudi Vi:

To je najboljšje, kar sem kdaj okušal!

Fellerjev Elza-Fluid je veliko močnejši in izdatnejši kakor francosko žganje in najboljšo sredstvo te vrste. V vseh dotičnih poslovalnicah zahtevajte samo pravi Elza-Fluid lekarnarja Fellerja. Z zavojnico in poštnino vred stane, če se denar naprej pošlje ali če se pusti fluid poslati po povzetju: 3 dvojne steklenice ali 1 specialna steklenica 24 Din; 12 dvojnih steklenic ali 4 specialne steklenice 85 Din; 24 dvojnih steklenic ali 8 specialnih steklenic 151 Din; 36 dvojnih steklenic ali 12 specialnih steklenic 214 Din.

KOT PRIMOT: Elza-obliž zoper kurja očesa po 4 dinarje in 6 dinarjev; Elza-mentolni črtniki 7 dinarjev; Elza-švedska tinktura za želodec; Elza-zagorski sok za prsa in zoper kašelj; Elza-ribje olje 20 dinarjev; Elza-voda za usta 12 dinarjev; Elza-kolonaska voda 15 dinarjev; Elza-šumski miris za sobo 15 dinarjev; glicerol po 4-80 dinarjev in 18 dinarjev; Lysof, Iysoform po 25 dinarjev; kineški čaj od 2 dinarjev navzgor; originalno Radikum francosko žganje, velika steklenica, 15 dinarjev; Elza-mrčesni prašek 10 dinarjev; strup za podgane in miš 8 dinarjev. Pri primotu se zavojnica in poštnina posebej zaračunavata.

K tem cenam se priračunava sedaj 10%no doplačilo. Pisma se naj naslavljajo natančno takole: **EVGEN V. FELLER, lekarnar, STUBICA DONJA, Elza-trg št. 360, Hrvatsko.**

Miklošičeva c. 13

Najcenejše strešno kritje!

Združene opekarne, d. d. v Ljubljani

prej VIDIC-KNEZ, tovarne na Viču in Brdu

nudijo v poljubni množini, takoj dobavno, najboljšo preiskušene modele strešnikov, z eno ali dvema zarezama, kakor tudi bobrovcev (biber) in

zidno opeko.

Na željo se pošljeta takoj popis in ponudba!

Popolnoma varno naložite denar v

LJUBLJANSKO POSOJILNICO

R. Z.
Z O. Z.

ki posluje v novopreurejenih prostorih

Mestni trg šte. 6 — V LJUBLJANI — Mestni trg šte. 6

Hranilne vloge in vloge po 8 % do 10 % ter jih izplačuje takoj brez odpovedi. Večje na tekoči račun obrestuje vloge z odpovednim rokom obrestuje tudi više po dogovoru.

!!! Posojila daje le proti popolni varnosti proti vknjižbi na hiše in posestva ter !!! proti poroštvu. Daje tudi trgovske kredite ter sprejema cesije in inkaso faktur. !!!